

**Uchwała Nr XXIII/182/12
Rady Miejskiej w Nasielsku
z dnia 30 sierpnia 2012r.**

w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art.101ust.1ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U z 2001 r. , Nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) Rada Miejska w Nasielsku uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Odmawia się uwzględnienie wezwania Pana Pawła Szczypińskiego do uchylenia uchwały Rady Miejskiej w Nasielsku Nr XXXVIII/273/98 z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nasielsk , dotyczącej zespołu wsi :Borkowo, Ciekryn, Dobra Wola, Lelewo, Nowiny, Nowa Wrona , Zaborze w rejonie rzek: Wkry, Naruszewski, Nasielnej w zakresie wyznaczenia ogólnodostępnego pasa nadwodnego o szerokości 10 m lub więcej w zależności od konfiguracji terenu, z całkowitym zakazem wznoszenia w tym pasie obiektów kubaturowych i ogrodzeń.
2. Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Nasielsku w przedmiocie odmowy uwzględnienia wezwania , o którym mowa w ust.1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały poprzez doręczenie jej wraz z uzasadnieniem osobie wzywającej do usunięcia naruszenia prawa powierza się Burmistrzowi Nasielska.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miejskiej
/~/ mgr Grzegorz Duchnowski**

Załącznik do uchwały
Nr XXIII/182/12
Rady Miejskiej w Nasielsku
z dnia 30 sierpnia 2012r.

Uzasadnienie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

W dniu 31 lipca 2012r do Rady Miejskiej w Nasielsku wpłynęło pismo, w którym Pan Paweł Szczypiński , na podstawie art. 101 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym wezwał Radę Miejską w Nasielsku do usunięcia naruszenia prawa polegającego na bezprawnym wprowadzeniu uchwałą Rady Miejskiej w Nasielsku Nr XXXVIII/293/98 z dnia 18 czerwca 1998 r. (opublikowana Dz.U. Woj. Ciechanowskiego Nr 25 z dnia 19.08.1998 r. poz. 124) zapisów wyznaczających ogólnodostępny pas nadwodny o szerokości 10 m lub więcej w zależności od konfiguracji terenu, z całkowitym zakazem wznoszenia w tym pasie obiektów kubaturowych i ogrodzeń.

Skarżący wskazał, że jego działki są objęte w/w ograniczeniem.

Skarżący jest od 2005 roku właścicielem działek o nr 309, 310 i 316 położonych we wsi Dobra Wola. Działki o nr 309 i 310 przeznaczone są w miejscowym planie na cele letniskowe, natomiast działka o nr 316 , znajdująca się bezpośrednio nad rzeką Wkrą przeznaczona jest w części na cele letniskowe, zaś w części nad rzeką oznaczona jako „zielen niska „ bez prawa zabudowy.

Skarżący zarzucił , że wprowadzenie powyższych zakazów narusza art.31 ust.3 Konstytucji – zasadę proporcjonalności, art. 1 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w ten sposób , że zapisy planu w nieuzasadniony sposób przedkładają interes publiczny ponad interes prywatny nie uwzględniając prawa własności oraz art.7 Konstytucji w związku z art.28 ust.2 ustawy Prawo wodne, poprzez wprowadzenie takiego ograniczenia w korzystaniu z przylegającej do rzeki nieruchomości , które może wprowadzić wyłącznie burmistrz w drodze decyzji.

Po dokonaniu analizy wezwania wraz z zarzutami Rada Miejska uznała, że wezwanie nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ uchwała odpowiada prawu i nie narusza wskazanych norm prawnych.

Przed wszystkim należy wskazać, że uchwała została podjęta w dniu 18 czerwca 1998 r. , zatem w dacie jej podjęcia nie obowiązywały wskazane w wezwaniu ustawy: z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu oraz z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne.

Miejscowy plan zagospodarowania obowiązuje w oparciu o art.87 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r ., poz. 647) stanowiący, że studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz plany miejscowe uchwalone po dniu 1 stycznia 1995r. zachowują moc. Zatem uchwała w pełni spełnia wymogi określone ustawą poprzednio obowiązującą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, w tym została uzgodniona z organami i instytucjami w części dotyczącej ochrony środowiska. W zakresie sposobów i zasad zagospodarowania terenu, na którym położone są działki Skarżącego plan w § 7.1.3, w części poświęconej ochronie środowiska przewidziano m.in. następujące zasady:

- ochrona i wzbogacenie krajobrazu;
- zakaz zabudowy terenów zalewowych w granicach wody stuletniej;
- utrzymanie w stanie naturalnym nadrzecznych terenów łęgowych;
- ochrona skarpy nadwkrzańskiej poprzez zakaz wznoszenia obiektów bliżej niż 20 m od jej korony;
- zabezpieczenia ogólnodostępnego pasa nadwodnego o szerokości 10 m lub więcej w zależności od konfiguracji terenu, z całkowitym zakazem wznoszenia w tym pasie obiektów kubaturowych i ogrodzeń.

W ocenie Rady Miejskiej kwestionowana uchwała prawidłowo wprowadziła wskazane ograniczenia ze względu na istnienie konieczności ochrony środowiska na tym obszarze. Teren ten stanowi także Obszar Chronionego Krajobrazu. Zdaniem Rady Miejskiej w Nasielsku prawo własności Skarżącego nie zostało naruszone, ponieważ zakaz obejmuje tylko część działki o nr 316 przeznaczonej pod zieleń niską, bez możliwości wznoszenia obiektów . Pas 10 m został wyznaczony zgodnie z obowiązującymi przepisami w dacie uchwalania planu, przy uwzględnieniu ukształtowania terenu i wymagań ochrony środowiska naturalnego.